

Kunskap är därför en äkta delmängd av tron. Men berättigad sanning, som ingen tror på, är heller ingen kunskap.

När man talar om tro och vetande gäller det i regel en jämförelse mellan religiös tro och vetande grundat på ovedersägliga belägg

Kunskap kan berättigas på olika sätt. Vetenskapernas metoder är några sätt.

Den logiska positivismen hävdade att alla utsagor, som inte kan verifieras empiriskt, är meningslösa.

Resultatet av en sådan hållning är ungefär, att man som kunskap endast räknar det som i princip kan visas vetenskapligt. Sanningen är dock att vi tycker oss veta en stor mängd saker, som inte visats vetenskapligt. Det finns helt enkelt andra saker som berättigat dem för oss.

De flesta av oss litar till exempel på att våra föräldrar inte ljugar för oss, när de berättat vilka våra mor- och farföräldrar är, trots att detta mycket sällan visats vetenskapligt. Men i princip skulle det kunna visas vetenskapligt. Domstolarnas tilltro till vittnesmål går också utöver den logiska positivismen. Man kan fråga sig om vi över huvud taget skulle klara oss i vardagen, om vi inte betraktade en lång rad obevisade fakta som kunskap.

Till yttermera visso är påståendet "alla utsagor, som inte kan verifieras empiriskt, är meningslösa" av den typ som upphäver sig själva. Påståendet går nämligen inte att bevisa empiriskt. Vetenskapen sysslar dock inte med sådana bevis.

